

θερινάς ώρας, όταν ἐξέρχονται εἰς κωνήγιον.

Τὰ μαλακὰ μέρη τοῦ δένδρου χρησιμεύουν ὡς τὸ λινάριον πρὸς κατασκευὴν ψαθῶν καὶ ἄλλων οἰκιακῶν ἐπίπλων. Ἡ προκειμένη εἰκὼν παριστᾷ τὸ ἐν λόγῳ δένδρον, τὸ ὁποῖον εἶναι ἐλίγον γνωστὸν ἐν Εὐρώπῃ.

Περίεργος μάχη.

Εἰς τὴν προκειμένην εἰκόνα παριστάνεται μάχη με-

ταποκάμνει, πίπτει εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ πνίγεται. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ὁ ἀδύνατος κοχλίας κερδίζει τὴν νίκην κατὰ τῆς ἰσχυρᾶ σαύρας καὶ εὐωχεῖται ἐπὶ τῆς σαρκὸς τῆς!

Δὲν ὑπάρχει πρᾶγμα τόσον ἀδύνατον εἰς τὸν κόσμον τοῦτον, τὸ ὁποῖον νὰ μὴ δύνανται νὰ βλάψῃ καὶ πολλακίς νὰ καταβάλλῃ τὰ ἰσχυρότατα. Ὅθεν οὐδέποτε πρέπει νὰ καταφρονῶμεν καὶ τὰ κατὰ τὸ φαινόμενον ἀσθενῆ καὶ ἐξουθενημένα.

* Ἡ νίκη ὑπὲρ τοῦ ἀδυνάτου.

ταξὺ ἐνὸς κοχλίου καὶ μιᾶς σαύρας (γουστέρας). θὰ φανῆ δὲ πολὺ παράξενον πῶς κοχλίας ἤθελέ ποτε ὄχι νὰ τολμήσῃ ἀλλ' οὐδὲ κἂν νὰ φαντασθῆ νὰ προσβάλῃ μιαν σαύραν, καὶ ὅμως τὸ κάμνει καὶ μὲ ἐπιτυχίαν.

Καθήμενος ἐπὶ τινος πέτρας ἐπικολλάται ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τῆς διὰ τοῦ πλατέος μυζητήρός του, προσέχων ὅμως πάντοτε νὰ ἦναι ὑποκάτω τοῦ ὕδατος, καὶ τὴν κρατεῖ σφιγκτᾶ· ἡ δυστυχὴς σαύρα ἀγωνίζεται νὰ ἐλευθερωθῆ, ἀλλὰ ματαίως, ὅλοι δὲ γνωρίζομεν πόσον δύσκολον εἶναι νὰ ξεκολλήσῃ τις μιαν πεταλίδα, τέλος

ΠΕΡΙ ΑἰΘΙΟΠΙΑΣ.

Ἐκ τῆς Περιηγήσεως τοῦ Ἑλληνος προξένου
κ. Δ. Μητσάκη τὸ 1879.

(Συνέχεια)

ἨΘΗ, ΕΘΙΜΑ, ΧΑΡΑΚΤΗΡ.

Ὁ Αἰθιοπικὸς λαὸς ἀγαπᾷ τὴν ἐλευθερίαν, μισεῖ τὴν δουλείαν καὶ μεγίστην ὕβριν θεωρεῖ τὴν ὀνομασίαν ἀργυρώνητος διὸ καὶ δυσκόλως βλέπει τις παρ' αὐτοῖς ὑπηρέτην ἢ ὑπηρέτριαν νὰ ἐγκαταλείψωσι τὴν

πατρίδα ἐκ φόβου μήπως πωληθῶσιν. Οἱ Αἰθίοπες ὁμως πρὸς ὑπηρεσίαν αὐτῶν ἀγοράζουσι Κάλλας ὡς δούλους, καὶ ἀφ' οὗ τοὺς προσηλυτίσωσιν εἰς τὸν Χριστιανισμόν, ἀπελευθεροῦσιν αὐτούς. Ἄλλ' ὁ νῦν αὐτοκράτωρ Ἰωάννης ἀπαγορεύει αὐστηρῶς τὴν σωματεμπορίαν. Τὸ ὄνομα Ἀβυσσινία εἶναι Ἀραβικὸν καὶ θεωρεῖται περιφρονητικόν, διὸ καὶ οὐδέποτε Αἰθίοψ ὀπωσοῦν ἀνεπτυγμένος τὸ προφέρει, μεταχειριζόμενος ἀντ' αὐτοῦ τὸ ὄνομα Αἰθιοπία. Ὁ Αἰθιοπικὸς λαὸς εἶναι φιλοπόλεμος καὶ ὡς ἐκ τούτου ὀλίγιστοι καταγίνονται εἰς τὰς τέχνας καὶ τὴν γεωργίαν· εἶναι λαὸς φιλαυτοῦς ὑπερήφανος, περιεργός, νοσημονέστατος· ἀγαπᾷ τὴν πατρίδα καὶ τὴν θρησκείαν του, δείκνυται φιλόξενος πρὸς τοὺς φιλησύχους ξένους, μισεῖ τοὺς Μωαμεθανοὺς καὶ δὲν ἀναγνωρίζει ἄλλους χριστιανοὺς εἰμὴ τοὺς Ἑλληνας καὶ τοὺς Ῥώσους. Εἶναι συγχρόνως λαὸς δημοκρατικὸς καὶ ἀριστοκρατικὸς· σέβεται τοὺς ἀνωτέρους του, τὰ οἰκογενειακὰ ὀνόματα καὶ τοὺς ἐπ' ἀνδρείᾳ διακριθέντας. Εἶναι λαὸς λιαν ἐσκληραγωγημένος καὶ ὄσον οὐδεὶς ἄλλος. Ζῆλιτότατα, ὡς οἱ ἀρχαῖοι Σπαρτιῶται, περὶ οὐδενὸς ἄλλου φροντίζων εἰμὴ περὶ τῶν ὅπλων του, καὶ οὐδέποτε μεριμνᾷ περὶ τῆς αὔριου. Ἐὰν ἔχη, τρώγει διὰ δέκα, ἐὰν στερεῆται, μένει νηστὶς ἐπὶ 5 ἢ 6 ἡμέρας καὶ περισφίγγων διὰ ζώνης τὸν σῶμαχόν του, πίνει ὕδωρ καὶ εἶναι εὐθυμότατος, δὲν παραπονεῖται, ὑπακούει εἰς τὰς διαταγὰς τοῦ προϊσταμένου του μὴ μεμφιμοιρῶν, διότι δὲν ἔφαγεν ἐπὶ τόσας ἡμέρας!

Κατὰ τὴν διὰ τοῦ ποταμοῦ Τακαζὲ διάβασίν μας ἐπειδὴ ὁ συνοδευὼν με Σοῦμ (δήμαρχος ἢ πάρεδρος) τοῦ τελευταίου χωρίου ἐλησμόνησε νὰ σταίη εἰδήσιν εἰς τὰ πέραν τοῦ ποταμοῦ χωρία, ὅπως ἔλθωσι χωρικοὶ καὶ μεταφέρωσι τὰς ἀποσκευάς μου, ἤναγκάσθην νὰ μείνω εἰς τὴν παραποταμίαν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, μέχρι οὗ λαθῶν ἐντολὴν ὁ Ῥὰς Καραμεδὶν μοὶ ἔπεμψεν ἀνθρώπους. Κατὰ τὸ διάστημα τῶν τριῶν ἡμερῶν οἱ 17 ὑπηρεταὶ μου, οἱ τῆς συνοδίας 10 στρατιῶται, αἱ γυναῖκες καὶ οἱ παῖδες αὐτῶν ἔμειναν νηστεῖς, οὐδεμίαν ἄλλην τροφήν λαθόντες, ἢ κῶσθον καφέ καὶ ἀραβοσίτου λεπτοῦ, δὲ εἶχον διὰ τὰς ἡμιόνας μας. Ἐν τούτοις μέχρι μεσονυκτίου ἐχόρευον καὶ ἐτραγουδοῦν ὑπὸ τὴν βροχὴν. μετὰ μεγίστης εὐθυμίας χωρὶς νὰ παραπονηθῶσιν. Ἐν Αἰθιοπία οἱ στρατιῶται, ὁδοιποροῦντες καὶ στρατοπεδεύοντες, ἔχουσι πάντοτε δεκαετῆ ἢ ἐνδεκαετῆ παιδα ὡς ὑπηρετήν, ὅπως φέρη τὸ ὄπλον καὶ τὴν ἀσπίδα, καὶ γυναῖκα διὰ νὰ πλύνῃ τοὺς πόδας των μετὰ τὴν ὁδοιπορίαν καὶ φροντίξῃ περὶ τροφῆς, διότι παρ' αὐτοῖς τὸ συζῆν μετὰ γυναικὸς θεωρεῖται φυσικόν, τὸ ἐναντίον δὲ παράδοξον. Εὐκόλως δ' εὐρίσκει τις φίλον προξενητήν. Ἡ γυνή

εἶναι ἡ κομίζουσα ἐπὶ τῶν ὤμων τὰ τρόφιμα καὶ ἂν ἔχη τέκνον καὶ αὐτό. Εἶναι λαὸς δεισιδαίμων ἕνεκα τῆς παχυλῆς ἀμαθείας του καὶ πιστεύει εἰς τὰς μαγείας, τὰ δαιμόνια καὶ τὸ «κακὸ ἔματι»· τὰ ἐλαττώματα δὲ ταῦτα ἐπιτείνει ὁ ἀπαίδευτος, ἀλλὰ πανοῦργος κληῖρος πρὸς τὸ αὐτοῦ συμφέρον. Ἐν ὑπαθρῶ μὲν καλύπτεται ἀπὸ κεφαλῆς διὰ σινδόνης ὁσάκις τρώγει ἢ πίνει, ὅπως μὴ εἰσέλθῃ δαιμόνιον τι ἐντὸς τοῦ ποτοῦ ἢ τοῦ φαγητοῦ, ἐν τῇ οἰκίᾳ δὲ κλείει τὴν θύραν καταθιβάων τὰ παραπετάσματα, ἀλλ' ἐκκληροῖ ἄλλην οἰκονομῆσιν φυσικὴν ἀνάγκην ἐνώπιον ὄλου τοῦ κόσμου οὐδόλως συσταλλόμενος, οὐδὲ κινούμενος ἐκ τῆς θέσεώς του! Ὁ Αἰθιοπικὸς λαὸς εἶναι ὠκύπους καὶ ἀνυπόδητος, ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες. Ἀγαπᾷ τὰ θεάματα καὶ τὰς διασκευὰς. Εἶναι πρῶτος καὶ εἰς ἄκρον φιλότιμος· δὲν φοβεῖται τὸν θάνατον· δείκνυται δὲ καὶ φιλέδικος, ἀλλὰ προσβαλλόμενος οὐδέποτε ἐκδικεῖται δολερῶ τῷ τρόπῳ. Τὶ θὰ εἶπῃ δολοφονία, ἀγνωστον παρ' Αἰθίοφι.

Τὰ μὲν ἄρρηνα ἀπὸ τοῦ 8 ἢ 10 ἔτους φοροῦσιν ἀναξυρίδα ἐξ ὑφάσματος ἐγχωρίου· ἡ δὲ γυνὴ ἀναξυρίδα μόνον ὅταν ἱππεύῃ ἡμίονον καὶ ταύτην ἢ τῆς ἀνωτέρας τάξεως· ἢ εἰκοσάετις παρθένος δὲν φέρει οὔτε ἀναξυρίδα, οὔτε χιτῶνα, ἀλλὰ τεμάχιον ὑφάσματος βαμβακεροῦ, πεπαλαιωμένου ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, δι' οὗ κρύπτει τὰ μέλη αὐτῆς· ὅταν δὲ τὸ ὑφάσμα τοῦτο ἔχη ἀρκετὸν μήκος, περιβάλλει διὰ τῆς ἄκρας αὐτοῦ τὸν ὦμον δάκην χλαμύδος, ἔχουσα ὄλον τὸ στήθος ἡμίονον ἢ κατὰ τοὺς Ῥουμελιώτας κατάλακα.

Νῦν δὲ μόλις τὰ κοράσια τῆς ἀνωτέρας τάξεως ἀπὸ τοῦ 12 ἢ 14 ἔτους φοροῦσιν ὑποκάμισον. Ἡ γυνὴ φέρει τὴν ἐθνικὴν χλαμύδα καὶ ὑποκάμισον μακρὸν μέχρι ἀστραγάλων, ἔχον στενὰς χειρίδας, — ὅθεν ἐξέρχονται αἱ χεῖρες ἕως τρία τέταρτα τοῦ μέτρου, τὰς ὁποίας ἀνασύρει πρὸς τὸν ἀγκῶνα. Ὁ μὲν ἄνθρωπος φέρει ἀναξυρίδα ἐκ λευκοῦ βαμβακεροῦ ὑφάσματος καὶ τὴν ἐθνικὴν χλαμύδα, οἱ δὲ πτωχοὶ ἀπλήν λευκὴν χλαμύδα. Οἱ στρατιῶται ὁμως καὶ οἱ τῶν πόλεων φοροῦσι καὶ ὑποκάμισον ἐξ εὐρωπαϊκοῦ ὑφάσματος μετὰ πολλῶν πτυχῶν πρὸς τὸ στήθος καὶ εὐρείας χειρίδας, ὡς αἱ τῶν χωρικῶν τῆς Ἑλλάδος. Ἡ ἐθνικὴ χλαμύς εἶναι ἐξ ἐγχωρίου λευκοῦ ὑφάσματος βαμβακεροῦ 5 — 6 μέτρων μήκους καὶ 2 καὶ πλέον πλάτους, ἐν τῷ μέσῳ δὲ εἶναι ἐρυθρὰ. Σπανίως εἶτε ἄνθρωπος, εἶτε γυνὴ ἔχει δευτέραν χλαμύδα ἢ δευτέρον ὑποκάμισον. (Ἀκολουθεῖ).

Ἡ ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

1. Ἄς δώσῃ ἀκράσιον πᾶσα ἡ γῆ·
Ἄς ᾗν' ἀνοικτὸν πᾶν ὠτίον θνητοῦ·
Τοῦ Εὐαγγελίου ἡ σάλπιγξ ἦγχεῖ,
Φωνὴ τῆς προσκλήσεως τοῦ Λυτρωτοῦ.